

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Wysoka technika

Nazwa angielska: [High technology](#)

Definicja:

Dziedziny i wyroby odznaczające się wysoką tzw. intensywnością B+R (RD intensity).

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

Jako mierniki zawartości czy intensywności B+R stosowane są następujące wskaźniki: - relacja nakładów bezpośrednich na działalność B+R do wartości dodanej, - relacja nakładów bezpośrednich na działalność B+R do wartości produkcji (sprzedaży), - relacja nakładów bezpośrednich na działalność B+R powiększonych o nakłady pośrednie "wcielone" w dobrach inwestycyjnych i półwyrobach do wartości produkcji (sprzedaży).

Prace nad przygotowaniem międzynarodowych, standardowych zaleceń metodologicznych dotyczących badań statystycznych w zakresie wysokiej techniki koordynowane są przez OECD. W analizach dotyczących wysokiej techniki stosowane są na ogół dwie metody: według dziedzin (the industry approach) oraz według wyrobów (the product approach). OECD stosuje obecnie dwie klasyfikacje dziedzin przemysłu w oparciu o zawartość B+R, zwane także w literaturze klasyfikacjami dziedzin przemysłu w oparciu o zawartość technologii. Pierwsza lista zalecana dla lat 1970-1980 dzieli przemysł na trzy kategorie: wysoką technikę - obejmującą dziedziny, w których nakłady na działalność B+R stanowią ponad 4% wartości sprzedaży, średnią technikę - obejmującą dziedziny, w których nakłady na działalność B+R stanowią od 1% do 4% wartości sprzedaży oraz niską technikę - obejmującą dziedziny, w których nakłady na działalność B+R stanowią 1% lub mniej wartości sprzedaży. Nowa lista przeznaczona dla lat 1980-1995 obejmuje 4 następujące kategorie: wysoką technikę, średnio-wysoką technikę, średnio-niską technikę oraz niską technikę. W przypadku metody "według wyrobów", stanowiącej rozwinięcie i uzupełnienie metody dziedziny, aktualnie stosowana jest lista wyrobów wysokiej techniki na podstawie Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Handlu (SITC), zatwierdzona przez Eurostat w kwietniu 2009 r. w związku ze zmianą klasyfikacji z SITC Rev.3 na SITC Rev.4, obejmująca 9 grup wyrobów. Pojęcie wysokiej techniki stosowane jest przede wszystkim w odniesieniu do analiz z zakresu handlu zagranicznego oraz produkcji. Wskaźniki dotyczące handlu zagranicznego w dziedzinie wysokiej techniki pomyślane były pierwotnie jako mierniki efektów i wpływu działalności B+R, lecz ostatnio coraz częściej wskazuje się również na ich przydatność w analizach dotyczących problematyki konkurencyjności i globalizacji. Udział wysokiej

techniki w handlu zagranicznym danego kraju traktowany jest jako ważny wskaźnik konkurencyjności jego gospodarki na arenie międzynarodowej.

W badaniu prowadzonym przez GUS dane pochodzące ze statystyk handlu zagranicznego. dane dotyczące zatrudnienia, produkcji sprzedanej wyrobów, przychodów ze sprzedaży produktów oraz liczby podmiotów są wykorzystywane do obliczania następujących wskaźników:

- udział dziedzin wysokiej techniki w wartości produkcji sprzedanej wyrobów w sekcji Przetwórstwo przemysłowe,
- udział dziedzin wysokiej techniki w zatrudnieniu w sekcji Przetwórstwo przemysłowe,
- udział podmiotów wysokiej techniki w liczbie podmiotów w sekcji Przetwórstwo przemysłowe,
- wartość oraz saldo eksportu i importu produktów wysokiej techniki,
- udział eksportu i importu wyrobów wysokiej techniki odpowiednio w eksporcie i imporcie ogółem,
- struktura eksportu i importu wysokiej techniki według grup wyrobów.

Źródło definicji:

- Definicje pojęć z zakresu statystyki nauki i techniki

Autor: Główny Urząd Statystyczny

Miejsce publikacji: GUS, Warszawa 1999 r.

Dziedzina:

Nauka i technika

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:

Urząd Statystyczny w Szczecinie

e-mail: SekretariatUSSZC@stat.gov.pl